

Posudek na práci Rudolfa Vladimíra Andraschka

Prosazování energetického programu ČR během předsednictví ČR EU v první polovině roku 2009 ve stínu energetické krize na Ukrajině a pádu vlády ČR

Autor se ve své práci zabývá problematikou českého předsednictví Evropské unii, jmenovitě jedné oblasti, a to sféře energetické politiky. Zaměřuje se přitom na dva klíčové body českého předsednictví, a to na energetickou krizi mezi Ruskem a Ukrajinou v lednu 2009 a na pád české vlády v březnu 2009. Jak sám autor uvádí, výzkum vlivu předsednictví na prosazování energetických zájmů předsednické země je relativně málo rozšířen.

Práce má poměrně logickou strukturu, kdy postupuje od teoretického vymezení pomocí tzv. historického institucionalismu k analýze jednotlivých událostí a následnému závěru. Zvláště využití teoretického rámce považuji za velmi pozitivní. Posud tedy mohu předkládanou práci pochválit. Práce díky teoretickému rámci působí uzavřeně.

Bohužel, daleko více lze najít nedostatky. První z nich lze spatřovat již ve využití literatury. Autor se zaměřuje téměř výhradně na české zdroje. Například v pasážích o předsednictví vychází téměř exkluzivně z prací jednoho autora (P. Kaniok-stránky 10-13). Nijak nezpochybnuji erudici tohoto vědce, nicméně by bylo záhodno využít i jiné pohledy. Dalším problémem je až příliš časté využívání diplomových prací, a to dokonce bakalářských. Zvláště v kontextu toho, že nevyužil dokonce ani některé české práce k předsednictví (mám na mysli například Král, D., Bartovic, V., Řiháčková, V. (2009). The 2009 Czech EU Presidency: Contested Leadership at the Time of Crisis). Velmi slabé je také pokrytí energetických záležitostí, kdy namísto analýz respektovaných společností (například Oxford Institute for Energy Studies) používá výhradně české zdroje. Rozbor literatury tak kromě jiného obsahuje i práce, které autor pravděpodobně ani neviděl. Smysl takového rozboru mi pak není jasný, protože nejde ani o rozbor titulů, které vyšly k dané problematice, ani o rozbor použité literatury.

Jak jsem již zmínil, autor se ve své analýze opírá o teorii historického institucionalismu. To je samozřejmě naprosto v pořádku, nicméně musím říci, že tato teorie nebyla uspokojivě využita. Z mého pohledu naprosto nepochopitelně „Mojí otázkou je, zdali a jak tyto události ovlivnily prosazování energetické politiky České republiky během jejího předsednictví. Moje stanovená hypotéza pro tuto práci je, že ano. Zmíněné faktory ovlivnily prosazování energetické politiky České republiky, a to plynová krize pozitivně a pád vlády negativně.“ (str. 4) Přitom, nedokládá žádný důkaz pro svá tvrzení, kromě výčtu přijatých směrnic.

Chatrnost zdrojů v některých oblastech se projevuje i v oblasti věcné. Práce dosahuje pouze minimálního rozsahu, navíc analýza dvou klíčových událostí je rozpracována na velmi malém prostoru, daleko menším, než by si zasloužila. Například v energetické oblasti tak, pro mě naprosto nepochopitelně, tvrdí, že české předsednictví bylo neúspěšné z toho důvodu, že se nepodařilo zabránit stavbě plynovodu Nord Stream (str. 18). Takový cíl nicméně nebyl nikdy vyjádřen. Oproti tomu posun ve výstavbě plynovodu Nabucco (dohoda s Tureckem, byť formálně podepsána až po konci předsednictví), je naprosto ignorován. Není pro mě pochopitelné, proč autor na dvou stránkách

cituje program českého předsednictví s tím, že jediný jeho komentář je, že nebylo ničím převratné (str. 14)

Po jazykové stránce obsahuje práce mnoho chyb. Autor například vytrvale používá spojení „České předsednictví“ namísto správného „české předsednictví“. Dále, český ministr zahraničí se rozhodně nejmenuje Schwarzenberg, křestní jméno prezidenta Sarkozyho je Nicolas nikoli Nicholas (str. 16). Podobně ani stylistická úroveň není nijak vysoká. Autor s oblibou používá obraty, které, mírně řečeno, nejsou v češtině nijak obvyklé: „vyvolat nízkou podporu u dalších partnerů přes zvýšenou legitimitu požadavků předsednictví“ (str. 18), „koordinace dvou krizí“ (str. 16), „Kromě toho, že je koncipovaný nejen pro své priority, ale obsahuje svojí agendou celkové fungování Evropské unie, jak je nutné, je program ideálním vodítkem pro stanovení referenčního rámce této práce, jelikož stanoví, čeho chtělo samo předsednictví dosáhnout.“ (str. 13). Takové obraty a věty jsou z mého pohledu za hranou srozumitelnosti. Detailem z rodu formálních je pak to, že se odkazy na literaturu umísťují za interpunkční znaménko, nikoli před něj.

Předkládaná práce tak jen stěží splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Je na minimální hraně požadovaného rozsahu, stylisticky málo kvalitní, s chabou základnou v literatuře a jen povrchní analýzou energetické oblasti. Známkou **dobře** tak lze udělit jen v případě výborného výkonu u obhajoby.

V Praze dne 12. 6. 12

Mgr. Karel Svoboda, Ph.D.